

hogy dekoráljon, a tárgyaknak tágabb jelentést ad. „...just like a tourist...?” című plakátján önmagát zárja be, negyven év múltán is kettős szorítás tartja fogva; a szögesdrót és az áldozatok. A mindenkori rabok és őreik velünk élnek. Másik, nagyon szép fényképén egymás mellé állított, égő gyertyák formálódnak hatágú csillaggá. Az olvadt viaszban eldobott, törött szemüveg, valamikor valakié volt. Emlékezz rá, kérlek!

Vannak keresztény szimbólumok is, Madonna, keresztre feszített fogoly, rabruhájára varrt vörös háromszögeből vér csöpög. A politikai foglyok vörös háromszöge mint motívum kétszer annyi plakáton tűnik fel, mint amennyi a zsidóságot jelzi. Reméljük, hogy ez az aránytévesztés nem tudatos történelemhamisítás és zsidótlantás. Ne engedjük elfeledtetni, hogy Auschwitz a legnagyobb zsidó temető, hatalmas tömegsírja a névtelen Mojséknak, Jutkáknak, Gyuriknak, Slojmiknak, akikből Chagallok, Singerek, Herzlek, Isaac Sternek lehettek volna.

Kántor Zsolt

UTOLSÓ VERS KIERKEGAARD ÚRNAK

Nem nyílnak egymásba ingoványok. Túlzott érzelmeket nem használhatunk építetlenül. A morál bor; elég zavaros és ibatatlan. Csak végső esetben iszom. Két boldogság közé mindig jut egy ingovány. Egy-egy tragikus tévedés. Csalás. Ha egymás mellé is kerülnek „süllyed” szobák a csendben, a szomszédság még nem jelent egymásba nyílást. LEGYEN EGY NYÍLÁS AZ ÉLETEDBEN! Horhos.

Ábrám példája, mint egy érem-szerű dombozmű, ott lapul mindenki zsebében. Húzza le a zakót a súlya, ettől lehet „folyamatosan” észben tartani. A zakó és az agy összefüggései innen adódnak. Ellehetetlenül ettől minden ruha és maszk.

A szülői „attitűd” szétbomlik a zuhanás szemcsés levegőjében, mint egy ernyő. Alatta megkötözve a „mentés” zsinórjaival: Izsák. Ki képezte át a hevedert? A transzcendens burok szétrobban és valaki sikolt.

Beüti egy sziklába a fejét. A haj véres lesz, de a seb kicsi. Hamar megalvad a sorsod megkötözve. Nem látsz kibúvót. A megmentőben már nem hiszel. Hittelenül megnyugszol. Ez egy óriási üresség, amibe beletóg az öröklét. Aztán, mire teljes a kétségbeesés, megérkezik az igazi áldozat HELYEDRE. Övé a trón. Ez nem lesz mindig így. A végén majd nem jön senki. Akkor és azáltal nyered el az üdvösséget.

KIERKEGAARD-RAGA

1. A kísértés belsejében kaktuszok nőnek. A forró tüskékre ráalvad a véred. Megbánást a n ú s í t v a , lehajtod a fejed. Legszívesebben aludnál ebben a helyzetben. De belesétáltál a vezeklésbe. Mielőtt elkövetnéd, bánod és mégis megteszed. Ez nem számít elkövetésnek . . .

2. Önmagában nyugszik, mondja a holttest, a hit éppen ott kezdődik ahol a gondolkodás megszűnik. A semmi szent. Egy hatalmas csarnok, egyetlen székkal. Rugókat látsz kilógni a Létezésből.

3. A paradoxon nem közvetíthető. Minden elszánt asszony féli a PALLOST. Az isten egy szüzet kíván áldozatul. „Jaj, kebel és orca, szőke hajfűrtök”. Súlyosak és könnyektől terhesek, mint a komor titkok. Sok lány sétál a templom előtt. Bent egyetlen mondat az oltár: többet gondolkodik, aki vétkezik.

4. „Az ember meghatódik, visszavágyik azokba a szép időkbe, édes, gyengéd sóvárgás vezérli vágyai céljához, HOGY KRISZTUST AZ ÍGÉRET FÖLDJÉN VÁNDOROLNI LÁSSA. Elfelejtí a szorongást, a szükségét, a paradoxont. Oly könnyű volt talán nem tévedni? Nem volt-e félelmetes?”

5. Jefe vár. Ó zuhanymezők! Lemosva az óéj. Hozsánna néked zarándok asszony, ki föláldozod magad a dobókockák között.

6. Istent imájával teremti meg, aki vétkezik. Arra az egyetlen pillanatra teremődik meg, amíg megbocsát. Aztán visszabújva a nemléthe, már túl minden „megfigyelésen és bíraskodáson”, szoborrá törékenyül.